

Evesham

Evesham je malé městečko ve střední Anglii. Dá se tu vidět několik zajímavých objektů, na příklad zámek, muzeum nebo pár historických domů kolem náměstí, ale - na rozdíl od nedalekého Stratfordu nad Avonou nebo oblasti Cotswolds, která začíná jen kousek odtud – žádné turisticky exponované místo to rozhodně není.

A tak tu vládne ospalý klid. Středem městečka protéká řeka Avona a kotví tu pár hezkých říčních plavidel, které vás mohou snadno odvézt až do Shakespearova Stratfordu a zpět. Parčík u řeky se překvapivě nazývá „Workmen 's park“ – park dělníků – ale spíše než dělníky tady potkáte farmáře a jejich sezónní pracovníky, zejména tedy polské národnosti. Jinak je tu jen něco málo uliček s obchody, bloky rodinných vilek a domků, nějaká ta školka a škola, a docela malebné nádražíčko, odkud dojedete za hodinu do Oxfordu a za další pak do Londýna na Waterloo Station.

Jezdím sem už nějakou třetí desítku let – vždy za byznysem, a vždycky spím v hotelu Evesham. Jde o jeden z nejzajímavějších hotelů ve Velké Británii – jeden rok byl dokonce vyhlášený jako britský „hotel roku.“ Zasluhu má na tom jeho majitel – John Jenkinson – hubený prošedivělý gentleman s neuvěřitelným smyslem pro humor, kterým zaplnil navenek důstojnou budovu tradičního anglického panství s typickou anglickou zahradou. (Mimochodem v té zahradě je teď vystavená hřbetní kost z velryby, která dlouhá desetiletí tvořila bránu do „Workmen 's parku“ a musela být nedávno z bezpečnostních důvodů odstraněna.)

Takže na příklad při příchodu na pánské záchody vás upoutá nejdříve několik vyobrazených krasavic na dobových plakátech, po přistoupení k pisoáru vás polekají obdivné výkřiky žen ze skrytých reproduktorů a shlédnout můžete řadu historických, žertovných a erotických pomůcek včetně schránky poslední záchrany s preservativy a sklíčkem na rozbití v případě nouze. Veškeré prostory hotelu jsou k prasknutí naplněné nejrůznějším haraburdím, ale zejména jde o starožitné předměty, hračky, regály s vínem a s knihami. Pan Jenkinson se pyšní bohatým archivem vinných lahví z celého světa. Z Itálie, Španělska, Jižní Ameriky, Austrálie... Bez problémů tu najdete desítky láhví vín jižní Moravy i z Polabí. Ale nenajdete jedinou láhev jakéhokoliv francouzského vína. To nesmí přestoupit práh hotelu.

Další kapitolou jsou pokoje, které jsou v podání hotelu Evesham plně vybavené na sebedeší pobyty. Myslí se na všechno – plyšáčky v postelích, dětské hračky všude po zemi, deskové společenské hry, dokonce i plovací kačenky do vany, a samozřejmě knihovny nabitě knihami a vůbec ne špatnými. Když doplním, že v hotelu je i solidní swimming pool s pomalovanými stěnami s motivy anglických mořských lázní, a malé fitko s posilovnou, ping pongem i saunou, snadno pochopíte moji touhu se sem někdy v důchodu (ha ha) vrátit, na několik měsíců se tu ubytovat, být v klidu, číst knihy, koukat do zahrady, případně propíjet s Johnem jeho zásoby vína a naslouchat jeho vypravování plné humoru – někdy dětinského, někdy výstředního, ale rozhodně bytostně anglického.

Samozřejmě se tomu popíjení a propíjení věnujeme občas i během večerů na mých současných pracovních cestách, a k tomu nám samozřejmě vždy dělá společnost Paul Wilkinson – můj obchodní partner, který je po pětadvaceti letech, co se známe spíše už ale kamarád a rodinný přítel. Paul je však zase milovníkem dobré whisky. Dá se říct, že poté, co mu bolavá záda nedovolují hrát golf a nadbytek tělesné váhy zase fotbal, je popíjení dobré whisky jeho hlavním koníčkem. A když se přitom můžeme dívat na fotbal, a když zrovna hraje jeho milovaný Manchester United, a když případně i vyhrává, pak je Paul ve svém živlu. Trochu tak pozapomene na svůj úděl obchodního manažera, který ho žene tu na střední Východ, tu do Ruska nebo jinam do Evropy, ale rozhodně se kolotoč letištních

hal, hotelů, staveb a obchodních jednání nikdy nezastaví a nezklidní. Takže dcerku v Lake Districtu, kterou tam má z prvního manželství, zná spíše z fotek a ze skypu, ale sám ji prakticky nevidá. A dost těžce to nese. Proto možná ta láska k whisky a k hospodám...

Zajímavé je, že v Anglii zavedli zákaz kouření v restauracích mnohem dříve než u nás a nejen, že jsem nezaznamenal žádný úbytek hostů nebo změnu skvělé hospodské atmosféry – na příklad během těch zmiňovaných fotbalových přenosů – ale nezaznamenal jsem žádné námitky ani od silného kuřáka Paula, ani od majitele hospody Johna. A už vůbec jsem nezaznamenal žádné nářky tak zvané liberálních komentátorů nebo politiků či novinářů, kteří by se – tak jako u nás – pouštěli do hysterických rozborů, jak zákaz kouření pošlapává osobní svobody a ničí podnikatele. Asi je to tím, že v Anglii o té svobodě už na rozdíl od nás několik století dost vědí.

No, a když už je řeč o hospodách v Eveshamu, připomenu ještě další dvě: Jelikož každý správný Angličan nesnáší anglickou kuchyni, nevečeříváme většinou v hotelu Evesham, kde se vaří tradičně, ale chodíme k Samovi Arriatramovi, což je Ind provozující na nábřeží Avony fantastickou indickou restauraci Tan Doo Ri. Sam se mě nikdy neptá, co si dám, protože to ví (Sam sám) lépe než já. Stejně tak jako Číňan Derek Čoi, jehož čínská restaurace na náměstí (k potěše dětí obsahující četné modely nádherných různobarevných draků) bývá naše druhá volba pro večeři. Podobný pocit váženého štamgasta nemívám ani ve svých nejoblíbenějších restauracích ostravských.

Při těch večerech nám někdy dělá společnost Keith Harvey – obtloustlý ředitel jiné partnerské pobočky - který má neuvěřitelné hudební nadání a kdyby nemusel vydělávat firmě milióny projektováním speciálních technologií, jistě by seděl v nějakém prestižním hudebním tělese. Párkrát jsem zažil, jak si sedl za klavír v hotelové restauraci u Johna a stálo to fakt za to. Nebo Dave Cook – Paulova pravá ruka a vedoucí zaváděcího týmu. S ním ovšem tolik legrace není, protože, aby podpořil svou manželku, která je příslušnicí iránské křesťanské menšiny vyznávající naprostou abstinenci, popřel své walešské kořeny a přestal pít alkohol.

Ted' bych mohl ve stejném duchu pokračovat ještě dlouho, ale nerad bych čtenáře nudil osobními vzpomínkami. Končím. Končím svou procházku po klidném nenápadném městečku Evesham. Obyčejném anglickém městečku plném obyčejných lidí.